

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica IV. Adventûs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

fumo, vox saltem sum ego. Minimum est in sermone humano Vox; à corde, à mente omnia procedunt; hoc sentio, (aut Joannes) de me. Hoc omnes Concionatores qui viam Domini dirigunt, sentire debent. Ita Joannes se subiecit, ut corrigi à calceamenti Christi inferiorem indignioremque se dixerit. Tu quoque Concinator fac similiter.

DOMINICA IV.

Adventus.

I. *Parate viam Domini.* Luc. 4.

Dominus veniet saliens in montibus, transiliens colles. Festinat equidem, amore & bonitate impellente, sed quia montes & colles cursum præpediunt, salire & frequenter transilire cogitur, ô ingratitude cordis mei, agnoscit, enim majestatis Dominum festinare ad se, at tamen viam ejus complanare negligit. O cæcitas nefanda, quæ sic montes & colles tuos amas, ut Christo eos malis objicere, quàm propter ipsum dejicere. Ecquid tandem proderit tibi superbia tua, fastus tuus, vanissimæ tuæ reputationes? si Christus te transierit, & ad te venire non poterit? Depone anima mea Superbiam tuam, & omnem cordis tui sublimitatem, eamque quantum potes deprime. Dominus enim JESUS humilia respicit, & demissa intrat domicilia, alta autem & superba corda transilit, eaque à longè declinat. Cum enim montes sint alti, videri facile possunt, sed non adiri, præsertim ab his, qui oneribus aut muneribus onusti aliquo festinant, planam enim isti & rectam nec asperam amant

B 2

viam.

viam. Si itaque Dominum vis ad te venire, tecumque manere, para illi viam; omnem montem & collem in te humilia, omnibus, etiam vilissimis creaturis te subijce collocans te infra singulos. Omnem autem vallem defectuum, & imperfectionum quotidianarum, imple novo fervore, charitate, & diligentia, hanc enim viam Jesus intrat libenter, quia recta est & plana. Ipse à muneribus gratiis, meritisque incedit onustissimus, quæ vult apud te deponere, si modo in via impedimentum non posueris. Præparatio.

2. *Factum est Verbum Domini in deserto.*

CONSIDERA quam felix, ac quam utilis Deoque grata, sit piæ mentis Solitudo, sui que ab humana conversatione subtractio & liberatio. Non enim potest Spiritus S. loqui ad cor hominis vagi ac distracti ac per humana, mundanaque dispersi, Secretò Spiritus loquitur, in Secretò manet, & non nisi à secreto & in secreto sentitur. Vis verbum Dei ad te fieri? in deserto mane, non quidem corpore sed magis mente; intus tecum mane; Quin & corpore Solus esse ama, quamdiu per charitatem aut obedientiam licet. Liquor pretiosus non bene clausus, amittit odorem: & fervens Spiritus, rarò cubiculo inclusus, deperdit ardorem. Ama igitur Solitudinem & loquar tibi ad cor, ut cor audiat, quid cor volet, quæ cordi sapiunt, quæ cordi vitam dabant, loquar efficaciter, loquarque ita, sicut cor cordi loqui potest. Ego enim spirans cor suum Sanctissimæ Trinitatis, & in cordibus hominum habito.

3. *Parate*

Omnium
vian
in se ipsis
qui in alii
Rursus mu
Latiores a
cupantur:
nus verò
bum illud,
Alii sunt E
quod isde
ad homine
venit, nec
igitur cont
incedas, &
ad te vent
tur homin
ad interitu
in ipso, ad
Creatione
imitabiles
altæ in glo
derabiles;
les. Insup
nes, alii v
hominibus
& contra
ta hominu
hominibus
animarum
quæ vider
videntur o
ra & sur

3. Parate viam Domini.

OMnium hoc mortalium munus est parare viam Domini, sed aliqui sunt qui tantum in se ipsis eam parare tenentur, aliqui etiam qui in aliis. Tu vide quorum sis de numero. Rursus multæ sunt & multiplices viæ Domini, Latiores aliæ, aliæ strictiores, quæ semitæ nuncupantur: magis quidem compendiosiores, minus verò notæ. Non enim omnes capiunt verbum illud, Beati Pauperes, Diligite inimicos &c. Alii sunt Eunuchi &c. Qui vos audit &c. Adde quod iisdem viis homines ad Deum quibus Deus ad homines venit, Nec quâlibet viâ ad hominem venit, nec quâlibet venientem recipit. Multum igitur considerandum est, quæ sint viæ quibus incedas, & ad Dominum vadas, quamque Deo ad te venturo facias. Est quippe via quæ videtur homini recta, sed novissima ejus ducunt ad interitum. Præterea, Viæ Domini, aliæ sunt in ipso, ad ipsum, & hæc investigabiles, aliæ in Creatione admirabiles; aliæ in Redemptione, hæc imitabiles; aliæ in justificatione, hæc amabiles; aliæ in glorificatione, & hæc admirabiles, desiderabiles; aliæ in iudicatione, & hæc formidabiles. Insuper parant alii viam Domini ad homines, alii viam Domini ab hominibus, alii pro hominibus, alii contra homines. Ab hominibus & contra homines parant viam Domini, peccata hominum & Scandala. Ad homines & pro hominibus parat viam Deo patientia & zelus animarum. Denique Viæ Domini quædam sunt quæ videntur difficiles, cum sint faciles valde, videntur obliquæ, & sunt rectæ, videntur asperæ & sunt molles, videntur tenebrosæ & sunt

sunt lucidæ, videntur longæ, & sunt compendiosæ.

4. Parate viam Domini.

Usque modò Deus ad nos iter instituit, & ex nunc præparatio ejus adventus, dicitur. Vado & venio ad vos, quaque horâ non putatis filius hominis veniet. Quid igitur agendum? hoc; si veniet Christus, jam non ad salvandum, sed ad damnandum; non ipse judicandus, sed te judicaturus veniet, non humilis, sed in gloria & majestate magna; huic ejus adventui competenter viæ parandæ. Venturus est Christus ad judicandum te? judica teipsum; venturus ad humiliandum? humilia te ipsum, venturus ad confundendum & arguendum? confunde & argue tu teipsum. Si enim teipsum judicaveris, utique non à Domino judicaberis: Deus enim non percutit bis in idipsum. Nescit Ira Dei saevire in eum qui sibi ipsi non parcat; nescit eum deprimere qui seipsum humiliat; nescit eum accusare, qui se arguit. Itaque quod tibi, tunc à Deo fieri non vis, hoc tibi ipse nunc facito.

5. Omnis vallis implebitur.

Quo implebitur? bonis: Esurientes implevit bonis. Unde Moyse esurienti videre faciem Dei, Ego, inquit, ostendam tibi omne bonum. Et Christus, Beati qui esuriunt, ait, & satiunt justitiam, quia ipsi saturabuntur: quod & David Dei nomine spondet; Replebitur, dicens, in bonis desiderium tuum. Est enim fames ista vallis profunda, quantoque fames major, tantò vallis profundior; & quantò vallis profundior, tantò capacior. Vis impleri? esuri; vis impleri multum? esuri multum. Multum esurit, cujus

g. Dr. C. C.
bicki
oper. asce
Tomus II
N. V
58

ejus ani
quotidie,
solum De
nem esur
anima me
ri bonis &
ficiendi,

Cor hu
hum
implet no
Sis igitur
solum au
vult vas
disverò p
est Hum
pax, pro
fuit Beat
tatem ar
ritus S. f
quiescit
tem, se
dem, se
per que
Vide qu
ut de ej
O Hum
capis,
ipsa abu
as, gene
vilegiur
litem

eius anima renuit consolari, dum dicitur illi quotidie, Ubi est Deus tuus? multum esurit, qui solum Deum, solam justitiam, solam perfectionem esurit. O Beata fames, noli illam implere anima mea delectationibus sæculi, si vis impleri bonis &c. Fames & Desiderium amplius proficiendi, vide Aug. in Pl. 41. & Pl. 64.

6. *Omnis vallis implebitur.*

Cor humile, vallis est. Si itaque cor tuum humile est, à Deo implebitur. Corda Deus implet non ora; aut certè prius corda quam ora. Sis igitur humilis corde, ut implearis Deo. Non solum autem capax, sed & pretiosum Deus esse vult vas illud, quod seipso debet implere: Cordis verò pretium est Caritas, ejusdem capacitas, est Humilitas. Amator Dei humilis, ipse est capax, profunda, & implenda vallis; Humilis fuit Beatissima Virgo, & respexit Deus humilitatem ancillæ suæ, fecit eam gratiâ plenam: Spiritus S. supervenit in eam, qui super humiles requiescit, replevitque Virginis, non solum mentem, sed etiam Ventrem, Verbo illo, unico quidem, sed quod significat omnia, in quo omnia, per quem omnia, & sine quo factum est nihil. Vide quomodo impleta sit vallis ista, ita quidem ut de ejus plenitudine nos omnes acceperimus. O Humilitas, quæ sola Deo implearis, DEUM capis, Deum concipis & paris! ut non solum ipsa abundes, sed & alios etiam abundare facias, generesque Deo filios Dei. Hoc habet privilegium Humilitas: amas illud? ama Humilitatem.

7. *Omnis collis humiliabitur.*

Quid mirum si colles humiliantur, cum ipse mons Dei, Deus ipse, ipse Altissimi filius humilietur. Hoc potius mirum, quod Deo sic humiliatio, tamen homini veniat pes superbiae? vere diaboli superbiam esse oportet, in eo qui in tanto humiliationis Divinae exemplo superbus manet. Ideo namque cecidit diabolus, quia Verbum incarnandum audiens, humiliari coram ipso renuit. Quid igitur homo, nisi diaboli superbiam habeat? qui Verbum videat Incarnatum & humiliatum, humiliari tamen vel coram ipso, cum ipso renuit. Recte sane nascente Christo omnis collis humiliabitur, vel sponte, Christi exemplo, vel coacte diaboli supplicio. Tu elige utrum velis.

8. *Erunt prava indirecta.*

Considera Christum ad hoc natum, ut ea quae ante Sapientibus stulta videbantur, ostenderet esse Sapientiae mysteria; quae fortibus videbantur infirma, robustiora fierent hominibus; quae superbis erant contempta, ea fierent amicis Dei honorifica. Ita paupertas honorabilis, Castitas amabilis, Obedientia gloriosa, Persecutio dulcis, Amor hostium facilis factus est. Considera ad hoc natum Christum, ut viam caeli difficilem, facilem faceret, sublatis caeremoniis, collata gratia, dato exemplo fuso sanguine, spe praemii certi, nec differendi positae. Cum itaque jam & prava directa, & aspera sint complanata, quam excusationem homo pratendere potes, quominus per viam salutis & perfectionis incedas, totumque te Sanctitati, & Cruci Christi ferendae devoveas?

9. *Erunt*

Postqu
omn
implebitu
directa, &
enim nun
ritiae sinu
re. Ita m
sublimita
vel uni c
dere. It
perfectio
leges Sap
sterium
Incarnata
Domini,
astiment
nem eoru
esse, care
lectation
fabulas,
dicii extr
que & fa
fuisse, &
perbiae h
sed direc
dentes: n
valde se v
via iniqu
igitur si fa
habes, de
illud fruf

9. Erunt prava in directa.

Postquam Christus venerit ad iudicium, hæc omnia consummabuntur. Vallis omnis implebitur, Collis humiliabitur, Prava erunt in directa, & aspera evadent in vias planas. Multi enim nunc sunt, qui ita habent profundum avaritiæ finem, ut nullis eum opibus possint implere. Ita multi laudum, honorum dignitatumque sublimitatem appetunt, ut illis impossibile sit vel uni cedere, vel ab uno puncto gloriæ recedere. Ita quibusdam stulta videatur & prava perfectionis Evangelicæ Via, ut malint juxta leges Sapientiæ mundanæ vivere quam magisterium exemplumque Sapientiæ Increatæ & Incarnatæ sequi. Ita denique plerisque Via Domini, & Via Spiritus videatur difficilis, ut æstiment Vitam Sanctorum esse insanam & finem eorum sine honore, putentque impossibile esse, carere mundi carnisque voluptatibus & delectationibus. Sed hi omnes has universas suas fabulas, manias & insanias, in die mortis aut iudicii extremi, condemnabunt: videbunt quoque & fatebuntur, facillimum sibi, si voluissent fuisse, & vallem cupiditatis impleri & collem superbiæ humiliari, viasque Domini non pravas sed directas, atque ad beatitudinem recta tendentes: nec Vias Sanctorum asperas sed planas; valde se verò errasse à via veritatis, lassatos esse in via iniquitatis, & ambulasse vias difficiles. Tu igitur si sapias, nunc ultro pravum tuum, si quod habes, de rebus iudicium corrige, ne aliquando illud frustra & serò cogaris corrigere.